

Udstrækning, netop fordi vi ikke fik den Lov i Fjor, at hjælpe de arbejdsløse af denne Kasse, og saa er Staten kommen til eller kommer til at betale sin Trediepart. Hvis Kommunen, som de tidligere Aar, havde kunnet give „fortsat Hjælp“, saa havde Kommunen altsaa betalt det. I den paagældende Artikel eller Redegørelse, som er underskrevet af Bestyrelsen for Kassen, fremhæves netop det store Arbejde, det har forvoldt Kassen, at den har maattet overtage at yde Hjælp til de arbejdsløse, der ikke længere kunde faa af Arbejdsløshedskasserne og ikke kunde faa denne fortsatte Hjælp. Jeg ved ikke, om det har været Landstingets Motiv i Fjor til at slaa Loven ihjel, at det vilde, at Staten skulde bære noget af det, Kommunen ellers vilde være kommen til at bære, men det er i alt Fald ikke blevet fremhævet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), som saa bestemte har pointeret, at han var imod dette Lovforslag, at det er, fordi han vil, at Staten skal komme til at tage en Part af det, Københavns Kommune ellers vilde blive ene om at betale. Men Resultatet er i alt Fald blevet det, at Københavns Kommune derved, at Loven blev slaaet ihjel i Landstinget i Fjor, er bleven fri for at betale nogle — jeg tør ikke sige hundrede tusinde, men mange tusinde Kroner, idet de ere blevne betalte gennem Understøttelsesforeningen, og saa skal Statskassen refundere dem. Jeg vil haabe, det skal kunne lade sig gøre i Aar at faa Lovforslaget igennem i Landstinget — i Folketinget gaar jeg ud fra, at det gaar forholdsvis let, selv om nogle ville stemme imod det. Jeg haaber det ogsaa af Hensyn til Statskassen, som gerne kunde behøve, at vi holde Haanden over den i saa høj Grad som muligt. Og naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Ravn) mente, at det var farligt at stemme for et Forslag, som man maatte haabe, Landstinget vilde slaa ihjel, saa vil jeg meget henstille til ærede Medlemmer, at de ikke stemme for Forslaget med det for Øje, men netop i Haab om — og saa tydeligt udtalt som muligt —, at ogsaa Landstinget vil gaa ind paa det. Det er altsaa set fra Statskassens Synspunkt en udmærket Lov, synes jeg, idet den giver Kommunerne Ret og derigennem ogsaa en Slags Pligt til at yde denne fortsatte Hjælp, som Statskassen altsaa ikke kommer til at betale nogen Part af.

Jeg skal, som jeg begyndte med at sige, ikke komme ind paa de mere almin-

delige Betragtninger, der i øvrigt kunde ligge ret nær, efter de Udtalelser, der ere fremsatte af de to ærede Medlemmer, som jeg ofte har nævnt. Jeg skal slutte med at sige, at der blev fra en enkelt Side, eller maaske kun af et enkelt Medlem, under Finanslovens første Behandling var det vistnok, mildt bebrejdende sagt til mig, at der kunde jo være al Grund til nu at tage baade Arbejdsløshedskasseloven og Hjælpekasseloven op til Revision, selv om det ganske vist først skal ske i den næstfølgende Rigsdagssamling, da jo allerede den Tid, der var gaaet, havde vist, at der var forskellige Ting, der var Grund til at faa afhjulpne. Jeg tror, det maa erkendes, at det er heldigt, at vi ikke staa overfor en almindelig Revision af Arbejdsløshedskasseloven og Hjælpekasseloven i denne Rigsdagssamling, for jeg har en Følelse af, at Stemningen for Tiden ikke er saa gunstig for de to Love, som den var, da vi fik dem i 1907, og jeg vilde meget beklage, hvis det skulde vise sig, naar vi skulle til Revisionen af Lovene, at denne Revision da skulde medføre, at vi gik bort fra det Princip, som for Arbejdsløshedskasselovens Vedkommende, synes mig, var et ualmindelig godt Princip, nemlig dette at sige til Folk: Naar bare I selv ville gøre, hvad man med Rette kan forlange af jer, for at sikre jer mod den Fjende, som Arbejdsløsheden er, saa skulle vi ogsaa fra Samfundets Side yde et Bidrag. Jeg synes, at det er en god Tanke. Om man vil gaa saa vidt at sige, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at der skal være Forsikringstvang, er et Spørgsmaal, jeg synes, der er meget ringe Anledning til i Øjeblikket at komme ind paa. Jeg kan for saa vidt glæde mig over det, som Spørgsmaalet om Forsikringstvang, omend paa et andet Omraade, antagelig vil komme til at ligge for i en ikke alt for fjern Fremtid, og saa kan det være, man kan faa en Støtte fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Men jeg haaber, som sagt, at der, naar vi komme til Revisionen af de to Love, maa blæse en gunstig Vind, saaledes at det kan blive muligt at faa dem revideret, jeg vil gerne sige i den samme humane Aand, hvori de bleve givne. Jeg erkender, at i saa Henseende kan det faa Indflydelse, ogsaa paa den offentlige Mening, hvordan Arbejderne i al Almindelighed stille sig til Spørgsmaalet om Benyttelsen af Arbejdsløshedskasserne og Hjælpekasserne for Øjeblikket, og jeg skal være den første til at erkende, at der saavel for